

Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ

Ο Μικρός Πρίγκιπας

Μετάφραση: Μελίνα Καρακώστα

Διασκευή: Ανδρονίκη

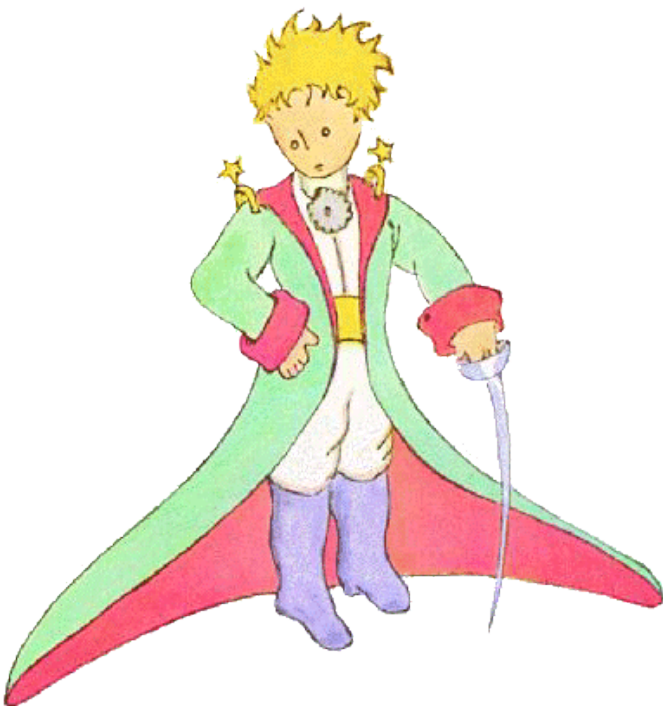

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα νεαρό αγόρι, που του άρεσε πολύ να ζωγραφίζει. Μια μέρα ζωγράφισε ένα βόα να τρωει έναν ελέφαντα, γιατί είχε διαβάσει σ' ένα βιβλίο πως οι βόες καταπίνουν τη λεία τους ολόκληρη, χωρίς να τη μασήσουν. Όταν όμως έδειξε τη ζωγραφιά του στους μεγάλους, απογοητεύτηκε πολύ γιατί όλοι του έλεγαν ότι είχε ζωγραφίσει ένα καπέλο. Σχεδίασε λοιπόν και το εσωτερικό του βόα ώστε να μπορέσουν οι μεγάλοι να το καταλάβουν. Στους μεγάλους όμως δεν τους άρεσε και τον συμβούλεψαν να παρατήσει τις ζωγραφιές και να ασχοληθεί με κάτι άλλο.

Έτσι λοιπόν, αποφάσισε να γίνει πιλότος αεροπλάνων. Έτσι και έγινε μέχρι που μια μέρα έπαθε βλάβη και έπεσε με το αεροπλάνο του στην έρημο Σαχάρα. Εκεί στην έρημο, καθώς ο αεροπόρος προσπαθούσε να

επιδιορθώσει το αεροπλάνο του, συναντά ξαφνικά ένα μικρό ανθρωπάκι που έμοιαζε με πρίγκιπα. Το πρώτο πράγμα που του ζήτησε ο μικρός πρίγκιπας ήταν να σχεδιάσει ένα πρόβατο. Μη γνωρίζοντας πώς να σχεδιάσει ένα πρόβατο, ο αεροπόρος του έδειξε τη ζωγραφιά του ελέφαντα μέσα στο βόα. Προς μεγάλη του έκπληξη, ο μικρός πρίγκιπας αναγνώρισε το σχέδιο του.

Έτσι ο αεροπόρος του ζωγράφησε ένα πρόβατο, αλλά ο μικρός πρίγκιπας δεν ήταν ευχαριστημένος, μέχρι που του σχεδίασε ένα κουτί και του είπε: «Αυτό είναι το κασόνι. Το αρνί που θέλεις είναι μέσα.» Ο μικρός πρίγκιπας μόλις το είδε αναφώνησε ευχαριστημένος: «Έτσι το ήθελα ακριβώς.»

«Για πες μου όμως από πού έρχεσαι;» ρώτησε ο αεροπόρος το μικρό πρίγκιπά. Ο μικρός πρίγκιπας άρχισε τότε να του λέει την ιστορία του: «Έρχομαι από έναν Αστεροειδή, έναν πλανήτη. Ο πλανήτης μου έχει το μέγεθος ενός σπιτιού, έχει τρία ηφαίστεια (δύο ενεργά και ένα σβηστό) και ένα τριαντάφυλλο, καθώς και διάφορα άλλα αντικείμενα. «Και πώς περνάς τις μέρες σου;» τον ρώτησε ο αεροπόρος.

«Μα φροντίζοντας τον αστεροειδή», απάντησε ο μικρός πρίγκιπας «και ξεριζώνοντας συνεχώς τα μπαομπάμπ δέντρα που προσπαθούν να φυτρώσουν. Αν δεν τα ξεριζώσω θα κατακλύσουν ολόκληρο τον πλανήτη. Γι' αυτό το λόγο χρειάζομαι και το πρόβατο, για να τρωει τα μπαομπάμπ, όταν ακόμα είναι μικρά κλαράκια.»

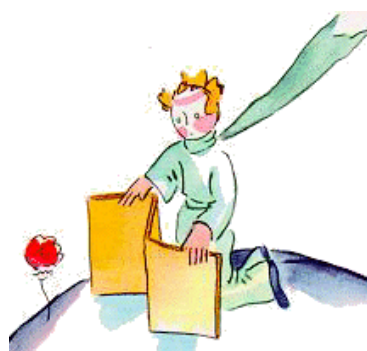

«Και πώς φύτρωσε το τριαντάφυλλο;» ρώτησε πάλι ο αεροπόρος που ήθελε να τα ξέρει όλα.

«Δεν ξέρω, έτσι μια μέρα φύτρωσε ένα πολύ όμορφο, κόκκινο τριαντάφυλλο.»

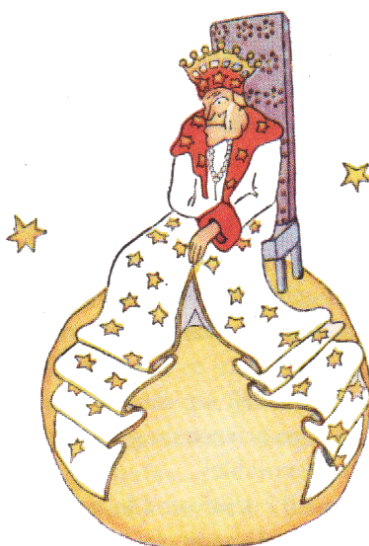
Είναι πολύ όμορφο, αλλά και πολύ ματαιόδοξο και το μόνο που θέλει είναι να το φροντίζω και να το περιποιούμαι συνέχεια. Απογοητεύτηκα πάρα πολύ από τη συμπεριφορά του και γι' αυτό αποφάσισα να φύγω από τον πλανήτη μου και να γνωρίσω το σύμπαν, αλλά θέλω να ξαναγυρίσω στο τριαντάφυλλό μου.»

«Και πού πήγες όταν έφυγες;» ρώτησε πάλι ο αεροπόρος.

«Βρισκόμουν στην περιοχή των αστεροειδών 325, 326, 327, 328, 329 και 330. Αποφάσισα λοιπόν να τους επισκεφτώ για να μορφωθώ» άρχισε να διηγείται ο μικρός πρίγκιπας.

«Στον πρώτο πλανήτη κατοικούσε ένας βασιλιάς. Μόλις με είδε θέλησε να με κάνει υπήκόο του και να με διατάζει όλη την ώρα. Βαρέθηκα όμως τις διαταγές και θέλησα να φύγω. Ο βασιλιάς τότε μου φώναξε πως θα με κάνει πρέσβη.

Στο δεύτερο πλανήτη κατοικούσε ένας ματαιόδοξος. Ο ματαιόδοξος ήθελε να τον θαυμάζουν συνέχεια. Φορούσε ένα πολύ παράξενο καπέλο και ήθελε να τον χειροκροτώ όλη την ώρα. Βαρέθηκα πολύ γρήγορα κι έφυγα.

Στον επόμενο πλανήτη κατοικούσε ένας μεθύστακας. Έπινε συνέχεια για να ξεχάσει πως ντρεπόταν που έπινε. Έφυγα από αυτόν τον πλανήτη πολύ μπερδεμένος.

Ο τέταρτος πλανήτης ήταν ο πλανήτης του επιχειρηματία. Αυτός ο άνθρωπος μετρούσε συνέχεια τα αστέρια για να τα καταγράψει και να τα βάλει στην τράπεζα. Με αυτόν τον τρόπο νόμιζε πως θα γινόταν πλούσιος. Ο επιχειρηματίας ήταν πολύ παράξενος άνθρωπος και συνέχισα το ταξίδι μου.

Ο πέμπτος πλανήτης ήταν πολύ περίεργος. Ήταν ο πιο μικρός απ' όλους. Υπήρχε ίσα ίσα θέση για ένα φανάρι και ένα φαναλάφι. Δεν μπορούσα να καταλάβω τι δουλειά έκανε αυτός ο άνθρωπος, αφού άναβε και έσβηνε το φανάρι του κάθε ένα λεπτό. Και αυτό γιατί ο πλανήτης του περιστρεφόταν πολύ γρήγορα γύρω από τον ήλιο και η μέρα διαρκούσε μόνο ένα λεπτό.

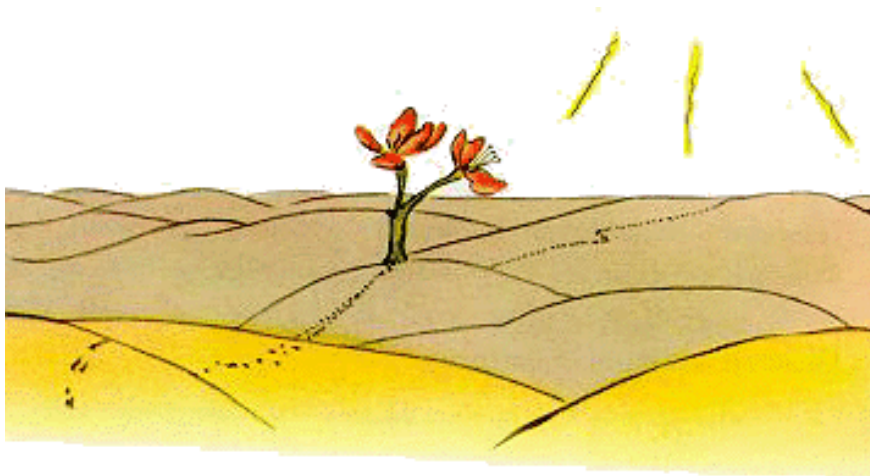

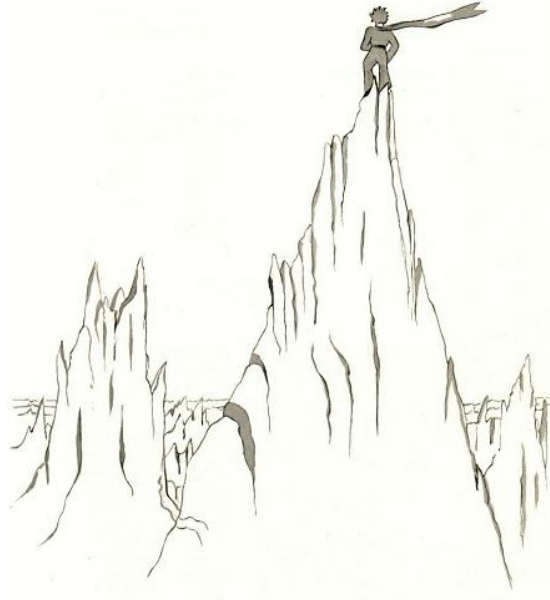
Ο έκτος πλανήτης ήταν δέκα φορές πιο μεγάλος. Τον κατοικούσε ένας γεωγράφος, που μου ζήτησε να περιγράψω το σπίτι μου. Μόλις όμως του είπα για το τριαντάφυλλό μου, μου εξήγησε ότι δεν καταγράφει τα τριαντάφυλλα, γιατί τα θεωρεί «εφήμερα». Αυτό με πλήγωσε πολύ και θέλησα να φύγω. Ο γεωγράφος τότε μου προτείνει να επισκεφτώ τη Γη.

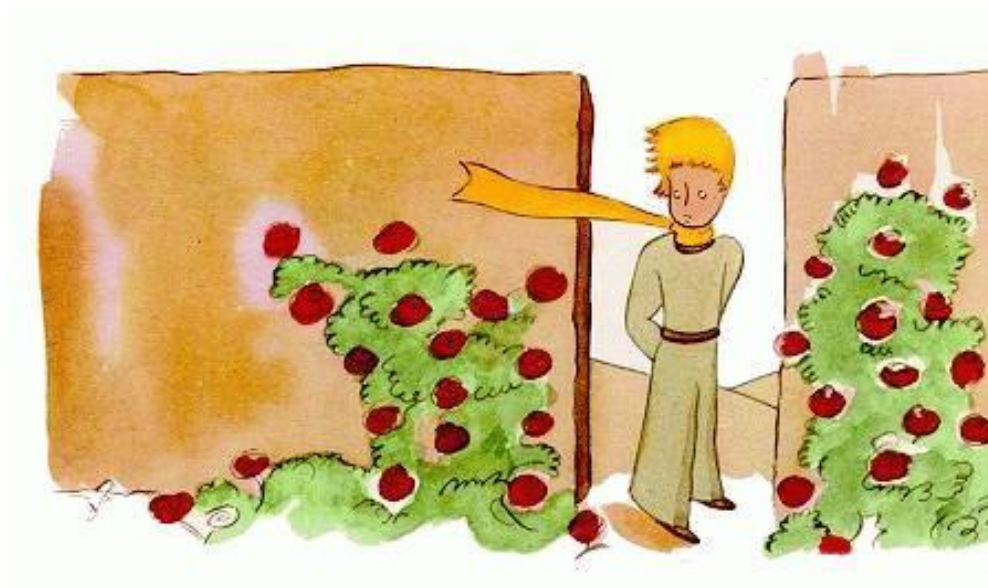
Ο έβδομος λοιπόν πλανήτης ήταν η Γη. Μόλις προσγειώθηκα στη Γη, στην έρημο συνάντησα ένα φίδι που μου είπε ότι έχει τη δύναμη να με βοηθήσει να επιστρέψω στον πλανήτη μου, αν καμιά φορά το θελήσω. Καθώς προχωρούσα συνάντησα ένα λουλούδι της ερήμου. Το λουλούδι μου είπε ότι υπάρχουν μόνο μια χούφτα άνθρωποι στη Γη και πως τους φυσάει ο άνεμος παντού γιατί δεν έχουν ρίζες.

Συνέχισα λοιπόν να προχωράω και ανέβηκα στο ψηλότερο βουνό που έχω δει ποτέ, με την ελπίδα να δω ολόκληρο τον πλανήτη και ίσως κάποιους ανθρώπους. Όμως δεν είδα παρά μόνο ένα έρημο τοπίο.

Κάποτε όμως, αφού περπάτησα πολύ μέσα στην άμμο, ανακάλυψα έναν ολόκληρο ανθισμένο κήπο από τριαντάφυλλα. Αμέσως ένιωσα πολύ δυστυχισμένος επειδή πίστευα ότι τριαντάφυλλο μου ήταν μοναδικό στον κόσμο. Έτσι, κάθισα στο χορτάρι και άρχισα να κλαιω.

Τότε ξαφνικά εμφανίστηκε μια αλεπού. Κατάφερα να την εξημερώσω και αυτή μου εξήγησε ότι το τριαντάφυλλό μου είναι μοναδικό και ιδιαίτερο, γιατί είναι αυτό που αγαπάω και γι' αυτό τώρα αισθάνομαι υπεύθυνος γι' αυτό.

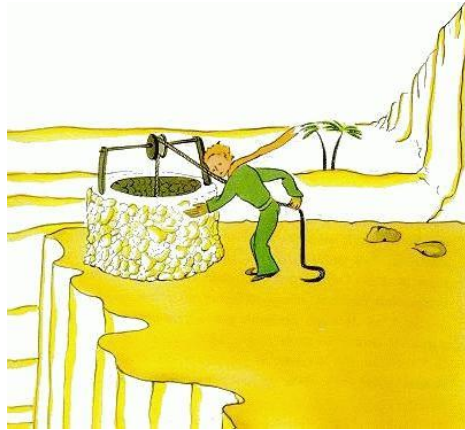

Έπειτα συνάντησα ένα σταθμάρχη και έναν έμπορο. Ο σταθμάρχης μου είπε πώς οι επιβάτες συνεχώς βιάζονται να πάνε από το ένα μέρος στο άλλο με τα τρένα, και δεν είναι ποτέ ικανοποιημένοι με το να μην ξέρουν πού βρίσκονται και πού πηγαίνουν μετά. Μόνο τα παιδιά κάνουν τον κόπο να κοιτάζουν έξω από τα παράθυρα. Ο έμπορος μου μίλησε για το προϊόν του, ένα χάπι το οποίο εξαλείφει τη δίψα και είναι πολύ δημοφιλές, εξοικονομώντας στους ανθρώπους πενήντα τρία λεπτά την εβδομάδα, αφού τόσο κάνουν για να πιουν νερό. Μετά τον έμπορο, έφτασα εδώ σε σένα.»

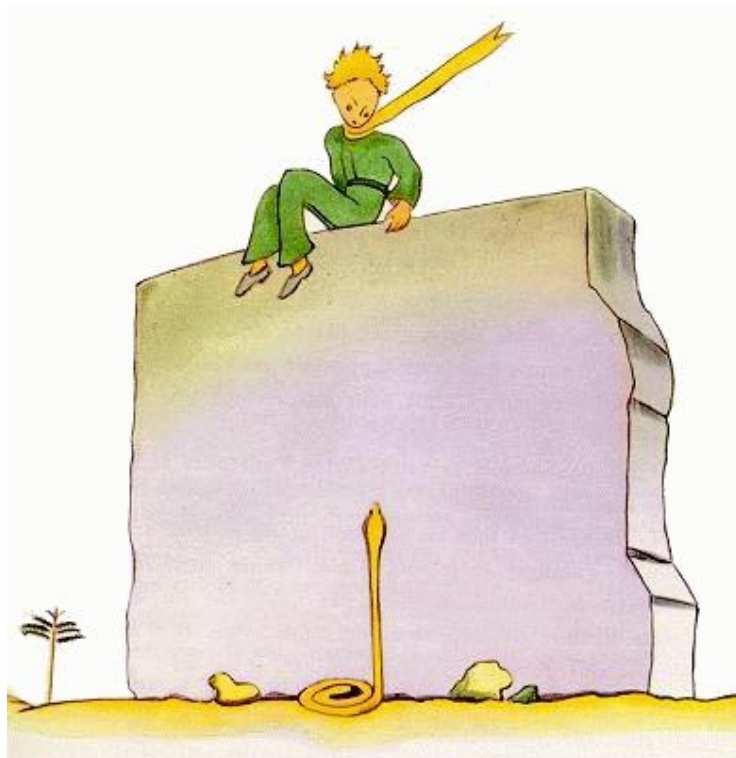
«Αχ, οι αναμνήσεις σου είναι πολύ χαριτωμένες», είπε ο αεροπόρος στον μικρό πρίγκιπα, «αλλά δεν έχω ακόμα επισκευάσει το αεροπλάνο μου και δεν έχω άλλο νερό».

«Μην ανησυχείς και εγώ διψάω», απάντησε ο μικρός πρίγκιπας. «Ας ψάξουμε για κανένα πηγάδι».

Ξεκίνησαν να περπατάνε και τελικά κατάφεραν να βρουν ένα πηγάδι και να ξεδιψάσουν.

Ο μικρός πρίγκιπας όμως είχε αρχίσει ήδη να νιώθει νοσταλγία για το σπίτι του στον πλανήτη του και γι' αυτό επέστρεψε πίσω στο φίδι και το άφησε να τον δαγκώσει νομίζοντας πως θα καταφέρει να γυρίσει πίσω. Είπε στον αεροπόρο να μην λυπηθεί αν νομίζει πως έχει πεθάνει γιατί το σώμα του είναι πολύ βαρύ για να το πάρει μαζί του στον πλανήτη του.

Το επόμενο πρωί ο αεροπόρος προσπάθησε να ψάξει τον πρίγκιπα αλλά δεν μπόρεσε να τον βρει πουθενά. Μάλλον κατάφερε να φτάσει στον πλανήτη του και να συναντήσει το αγαπημένο του τριαντάφυλλο.

